

OBSAH

Předmluva --

9

I

EPISTEMOLOGICKÝ ÚVOD K POZNÁNÍ, REFLEXI A VĚDOMÍ

1)	Poznání jako relace
mezi subjektem a objektem --	13
2)	Stupně poznání a poznávací schopnosti --	16
	<i>a) Smyslovost a rozum --</i>	16
	<i>b) Rozum též jako subjekt
smyslového vnímání --</i>	17
3)	Reprezentace objektu v subjektu --
vztah identity mezi nimi --	20
4)	O pravdě a nepravdě -- reálné
a logické bytí --	22
5)	Pasivní a aktivní stránka
poznávacích schopností --	23
6)	Abstrakce a intence --	27
7)	Reflexe subjektu na sebe sama --	30
8)	Otázka po objektivním předpokladu
veškerého poznání a po jeho subjektivní
podmínce --	31

9)	Přirozené vědomí reality –	
	subjektové a objektové vědomí – –	32
	a) Přirozené vědomí reality – –	32
	b) Subjektové a objektové vědomí – –	37
	c) Vědomí a řeč – –	38
	d) Náboženské vědomí – –	39

II

KLASICKÁ REFLEXE OBJEKTIVNÍHO PŘEDPOKLADU POZNÁNÍ PODLE ARISTOTELA: REÁLNÉ JSOUCNO

1)	Předsókratci: rozlišení mezi objektem smyslu a rozvažování či intelektu – –	41
	a) <i>Hérakleitos</i> – –	43
	b) <i>Parmenidés</i> – –	44
	c) <i>Empedoklés a atomisté</i> – –	46
2)	Parmenidovo odkrytí jsoucna – –	49
	a) <i>Jsoucno jako objekt intelektu</i> – –	49
	b) <i>Vztah identity mezi intelektivním poznáním a jsoucnem</i> – –	50
	c) <i>Závěrečné zhodnocení</i> – –	53
3)	Sofisté a Sókratés – –	55
	a) <i>Prótagorova věta o člověku jako míře všech věcí</i> – –	55
	b) <i>Sókratova cesta k obecnému rozumovému poznání</i> – –	57
4)	Platónovo učení o pravém jsoucnu – –	58
	a) <i>Rozumové chápání jsoucna</i> – –	58
	b) <i>Mravní sebevědomí</i> – –	62
5)	Aristotelova reflexe jsoucna jako objektivního předpokladu všeho poznání –	
	definice podstaty a předpoklad bytí – –	67
	a) <i>Vztah poznání k realitě</i> – –	67
	b) <i>Reflexe bytí věcí předpokládaného pro veškeré poznání – definice a předpoklad bytí</i> – –	68
	c) <i>Jsoucno jako předmět metafyziky</i> – –	70

	d) <i>Jednoduché uchopení jsoucna čili vědomí o něm – gnoseologický realismus – –</i>	72
	e) <i>Reflexivní sebepoznání intelektu a upřednostnění jsoucna – –</i>	75
	f) <i>„Činný intelekt“ – –</i>	81
	g) <i>Vztah identity mezi poznávajícím a poznávaným – –</i>	85
6)	Novoplatónská tradice – –	85
7)	Tomáš Akvinský: jsoucno a vědění či vědomí o něm – –	89
	a) <i>Jsoucno jako to, co je prvně známé – –</i>	90
	b) <i>Abstraktní, obecné poznání a bezprostřední vědění/vědomí o jsoucnu – –</i>	92
	c) <i>Sebepoznání a sebevědomí rozumu – svědomí – –</i>	95
	d) <i>Ke kritice Tomášova „intuicionismu“ – –</i>	98
8)	Shrnutí – –	103

III

MODERNÍ REFLEXE SUBJEKTIVNÍ PODMÍNKY VEŠKERÉHO POZNÁNÍ:

KANTOVO TRANSCENDENTÁLNÍ VĚDOMÍ

1)	K Descartovu <i>cogito</i> a jeho pojetí bytí – –	106
2)	Ke Kantovu transcendentálnímu vědomí a „kladení“ bytí – –	118
	a) K „ <i>Předmluvě</i> “ (vydání B) – –	118
	b) K „ <i>Úvodu</i> “ (vydání B) – –	124
	c) <i>Místa k transcendentálnímu vědomí – –</i>	132
	d) <i>Místa k bytí objektu a subjektu – –</i>	138
3)	K pokantovským pojetím vědomí a bytí – –	143
	a) <i>C. L. Reinhold – –</i>	143
	b) <i>Fr. H. Jacobi – –</i>	148
	c) <i>J. G. Fichte – –</i>	152
	d) <i>G. W. F. Hegel – –</i>	162
	e) <i>K intencionálnímu vědomí u Fr. Brentana – –</i>	174
	f) <i>K fenomenologickému vědomí u E. Husserla – –</i>	180
	g) <i>K „ontologické diferenci“ u M. Heideggera – –</i>	191
4)	Závěrečná poznámka – –	214

IV
STANOVISKO KE SPECIÁLNÍ
LITERATUŘE

1)	Kritické hodnocení některých autorů --	223
	a) <i>K pokusu prostředkovat mezi Husserlem a Tomášem Akvinským u E. Steinové a H. Conrad-Martiusové --</i>	223
	b) <i>Ke srovnání Heideggera s Tomášem Akvinským u J. B. Lotze a M. Müllera --</i>	238
	c) <i>K pokusům J. de Vriese a H. Kuhna těžít opět z klasické tradice --</i>	272
	d) <i>K teorii vědomí v současném empirickém zkoumání --</i>	282
2)	Závěrečná poznámka --	290
	Ediční poznámka --	295